

Η ΑΦΟΠΛΙΣΤΙΚΗ ΟΙΚΕΙΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΓΕΝΝΟΥΝ ΟΙ «ΟΜΟΡΦΟΙ ΕΡΩΤΕΣ»

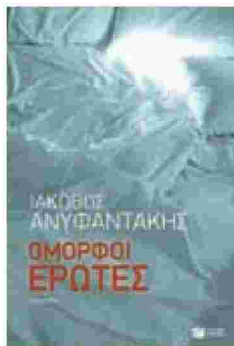
Ο Ιάκωβος Ανυφαντάκης, με το πρώτο του βιβλίο «Αλεπούδες στην πλαγιά», κέρδισε το κρατικό βραβείο Πρωτοεμφανιζόμενου Συγγραφέα. Τώρα, με τους «Ομορφες έρωτες» (εκδ. Πατάκης) δίνει ένα ακόμα αξιοπρόσεχτο δείγμα γραφής.

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

Διάβασα προσεκτικά το βιβλίο. Το διάβασα με τον τρόπο που διαβάζεις ένα βιβλίο που σε κερδίζει και αποκτάς ενδιαφέρον όχι μόνο για το εσωτερικό των ιστοριών, μια που πρόκειται για συλλογή διηγημάτων, αλλά και για τις χειρονομίες του συγγραφέα καθώς γράφει. Ο συγγραφέας άλλοτε σκισάρεει συμπυκνωμένα μια ζωή μέσα σε λίγες σελίδες με αφηγηματική επιδεξιότητα, κι άλλοτε περιγράφει με ρεαλιστικό τρόπο επιμέρους στιγμιότυπα. Μια οικειότητα που σου γεννάει η πληθώρα χαρακτήρων και βλεμμάτων δεν περνάει απαρατήρητη. 15 ιστορίες με ένα νήμα να τις διατρέχει και να τους δίνει συνοχή, παρά την ποικιλία στους αφηγηματικούς τρόπους. Είναι τα θέματα που αναπτύσσονται εμμονές του συγγραφέα: Ο έρωτας, το σεξ, η αγάπη, η μοναξιά; Ποιος έχει ξεμπερδέψει με όλα αυτά, ώστε να μην τον αφορούν προσωπικά;

«Η Ελένη δεν έκανε φασαρία, όμως αυτός φρόβταν ότι μπορεί κάποιος να διαμαρτύρονταν. Ο μόνος ήχος που έβγαζε ήταν ένα κοφτό παρατεταμένο λαχάνιασμα. Σαν να ανέβαινε τρέχοντας τις σκάλες για να συναντήσει κάποιον που είχε νοσταλγίσει πολύ.»

Οι «Ομορφες έρωτες» σε βάζουν να κοιτάξεις στις ιδιωτικές στιγμές των ανθρώπων την ώρα που κλείνουν τα φώτα. Δεν είναι ρόδινοι. Οι ήρωες-εραστές σφίγγουν τα δόντια. Σις σκέψεις τους, στον τρόπο που κινούνται στο χώρο, στα λόγια που ανταλλάσσουν ή στον τρόπο που κάνουν έρωτα, διακρίνονται όσα δεν μπορούν να βγάλουν από μέσα τους.

«Ανεβαίνει πάνω της γρήγορα, της τραβάει το εσώρουκο κάτω από το φόρεμα και μπαίνει μέσα της. Στο πάτωμα υπάρχουν σαπισμένες ρωγές και φοβάται ότι θα λερώσουν τα ρούχα της. Ο Μανώλης τελειώνει εύκολα και μετά κάθεται κοντά της. Εκείνη μένει ανάσκελα. Από το μπροστινό σαλόνι βλέπει τον ουρανό που σιγά-σιγά σουρουπώνει.»

15 ιστορίες με συνδεδεμένο ιστό την επαφή. Το σεξ γίνεται η στιγμή της συνάντησης και μαζί δηλωτικό της μοναξιάς. Απιστίες, παράπονα, το φρευγαλέο μιας συνάντησης που δεν θα επαναληφθεί. Μια αλλοδαπή γυναίκα που χαρίζει τον έρωτά της στον υπέργυρο κύριο που φροντίζει και στο γιο του,

μια ερωτική συνάντηση στο δωμάτιο ενός ξενοδοχείου ανάμεσα σε δύο πιτύσεις, μια έφηβη που σβήνει την κατάθλιψή της στην αγκαλιά ενός αγοριού, δύο εραστές που απομακρύνονται ο ένας απ' τον άλλον αμήχανα, μια παντρεμένη γυναίκα που προσπαθεί να βρει νόημα αναζητώντας εραστές. Η ερωτική πράξη δίνει μια ανάσα. Βασικό συστατικό παραμένει η έλλειψη, η απουσία. Αυτό που δεν ολοκληρώνεται επειδή πέθανε κάποιος ή έφυγε ή

έκανε άλλη επιλογή ζωής, και επειδή αυτό που έχει σημασία αρχίζει και τελειώνει τη στιγμή που συμβαίνει. *«Ό,τι θυμάμαι από τη Μαρία είναι τα μάτια της εκείνες τις τρεις φορές που κάναμε έρωτα. Έρχονταν και ξανάρχονταν στο μυαλό μου νωρίς το πρωί στην Αγγλία, όταν ξυπνούσα μόνος, με το φως ξεκασμένο ανοιχτό. Χωρίς ύπνο κι αυτή, μα ήππειρο μακριά αλλά δική μου.»* Στους «Ομορφους έρωτες» η επιθυμία, αν είναι να διαρκέσει, είναι επειδή δεν εκπληρώθηκε. Αν πάλι εξαυλωθεί, αυτό συμβαίνει στη φθορά των δεσμών της συνήθειας, του εγκλωβισμού σε ένα προδιγεγραμμένο σχήμα όπως ο γάμος.

Γυναίκες και άντρες που υποφέρουν. Στην επιφάνεια κυνικοί, μα εύθραυστοι. Ναι, είναι συναισθηματικά ατελείς – και ποιος δεν είναι; Όπως συχνά συμβαίνει και στην πραγματική ζωή, ο χρόνος δεν είναι σύμμαχος. Η φθορά караδοκεί: της ομορφιάς, της ζωτικότητας, της οικειότητας που φθίνει. Ο έρωτας έρχεται σαν σωσίβιο, κι ας λειτουργεί άλλοτε σαν οδοστρωτήρας... Φέρνει μαζί του τη γνώση πως *«Ό,τι είναι δικό σου τώρα, δεν ήταν δικό σου πριν και θα είναι κάποιου άλλου αργότερα.»* Οι εραστές δεν ανήκουν ο ένας στον άλλο, κι έτσι διασώζουν κάτι από την ακεραιότητά τους. Έστω τσαλακωμένοι. Ούτως ή άλλως μεγαλώνουν. Γερνούν. *«Και όταν τελειώσει αυτό, τι θα μείνει; Για κάποια χρόνια ακόμα θα παραμένει επιθυμητή. Μετά θα αποδεχτεί το τέλος.»* Απέναντι σε αυτή την αγωνία δεν υπάρχει φάρμακο. Όμως τίποτα, ούτε καν αυτό, δεν οδηγεί αναπόδραστα στη σύνθλιψη. Η ματαίωση, όταν την αποδέχεσαι, ανοίγει δρόμο. Στη συμφιλίωση, εκεί έρχεται η ανατροπή, η διέξοδος. Έστω προσωρινά, σαν ένας επίλογος σε μια ιστορία που θα σε γυρίσει πάλι στην αρχή.

Αυτόν τον Σεπτέμβριο, βάλτε την ποίηση στη ζωή σας!

Π

3ο Διεθνές Φεστιβάλ Ποίησης Αθηνών
3d Athens World Poetry Festival

18 - 23.09.2017

Αφιέρωμα: Ποίηση της Σλοβενίας
Slovenian Poetry
16 ώρες / 70 ποιητές
16 σουίτες / 20 ρυθμοί

Αθήνα, Αιγάλεω, Μαραθιάνας, Νέα Ιωνία,
Πειραιάς, Παίρος, Χαλάνδρι

www.athenspoetry.com

ΤΙΣ ΤΙΣ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΠΛΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΕΙΝΑΙ & ΤΗΣ ΔΕΙΞΕΙ ΑΠΟΡΑΣΗ

